

Inzake artikel 1c is het van belang dat bij de beoordeling van gebruik middelen van een werk/opdrachtgever te betrekken dat beoordeling geen effect mag hebben op beveiliging danwel wettelijke verplichtingen van die werkgever. Met andere woorden, dit artikel mag niet leiden tot risico's voor de werk/opdrachtgever in een andere sfeer dan de beoordeling van de werkrelatie. Om een voorbeeld te geven, Europa verplicht een werkgever tot adequate beveiliging van data (bijvoorbeeld in het kader van DORA, de AVG, etc). Een opdracht/werkgever kan dit vaak alleen wettelijk borgen door een laptop te verschaffen die toegang geeft tot de data die noodzakelijk is voor uitvoering van de opdracht. Het kan niet zo zijn, dat een opdrachtgever verplicht wordt een verminderd beveiligingsregime aan te houden om maar maximaal te voldoen aan artikel 1c. De veiligheid en de wettelijke verplichting mag dus niet in het geding komen door toepassing van dit artikel.

Artikel 2d/e is de evenknie van artikel 1d/e. In artikel 1d/e wordt gerefereerd aan een structureel karakter van de werkzaamheden of gelijke werkzaamheden als andere medewerkers. De evenknie richting ZZP schap is vaak project of programma matig weken bij een opdrachtgeven, vaak in het kader van verbetering, verandering, migratie en implementatie, waarna artikel 1d en 1e gestructureerd door de organisatie opgepakt dient te worden. Het lijkt mij goed dit op enige wijze te verwerken in artikel 2e en eerlijk gezegd is dit ook een betere indicator dan duur of beperkt aantal uren (wat vaak door complexiteit van verandering wordt bepaald en daarmee afhankelijk van de sector nog steeds langdurig kan zijn, wellicht kan complexiteit ook een toevoeging zijn aan het artikel).

Ook de omvang van de opdrachtgever is van belang in het bepalen van de relatie; bij een multinational kunnen 2/3 projecten/programma's op zzp basis verricht worden. Positief vind ik daarom dat gesproken wordt van opdracht in artikel 2d. Ik vraag me wel af, of dit prominent genoeg naar voren komt. De huidige verwoording is in ieder geval veel volwassener dan de minimaal 2/3 opdrachtgevers per jaar dat wel eens gebruikt wordt. Wat ik wel vind, is dat je dan in deze gehele verduidelijking zou moeten spreken van een verschaffer van opdrachten en niet van een werkgever/werknemer (wat echt foute termen zijn in met name artikel 1). Door het aan opdrachten op te hangen, sluit dit ook beter aan bij mijn eerdere opmerking over projecten/programma's.

Feitelijk vind ik dat artikel 1e niets zegt. In principe kan iedere activiteit door een ZZPer, consultant of werknemer uitgevoerd worden. Dit artikel is dus onvoldoende specifieke en meetbaar geformuleerd. Zorgvuldiger zou in mijn optiek zijn "de opdrachtnemer soortgelijke activiteiten verricht zoals duurzaam geborgd is in de organisatie en langdurig uitgevoerd door werknemers." Ook dit sluit de standaard werkzaamheden uit, en geeft ruimte voor project/programmamatig werk. De huidige verwoording is te vaag, sorry.

Realiseer je wel, dat de term "of" tussen artikel 1d/e en artikel 2d/e een andere lading heeft. Feitelijk had er tussen 1d/e ook "en" kunnen staan, terwijl tussen artikel 2d/e "of" wel duidt op een keuzemoment.